

lingsplan m.v., så er det noget, der finansieres. Man gør det bedre, men det er noget, man beslutter fra år til år. Det er jeg altså tilhænger af, i stedet for den letsindighed det er at sige, at har man nogle penge, så skal man bare bruge dem.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på finansministeren, at tanken om at investere med henblik på at skabe en bedre udvikling i samfundet er ham fuldstændig fremmed. Jeg er måske ud fra sådan nogle saglige synspunkter lidt bekymret over, at den tanke slet ikke kan komme i betragtning.

Kl. 16.00

Men så vil jeg tage en anden sag op, for ministeren lagde jo også i sin tale meget vægt på det, der handler om at sikre, at folk er i længere tid på arbejdsmarkedet. Det synes jeg sådan set er en smuk og god tanke set i sammenhæng med, at flere og flere mennesker faktisk bliver stødt ud fra arbejdsmarkedet, fordi de bliver nedslidte. Der vil jeg godt spørge ministeren, om han virkelig mener, at det eneste, man sådan rigtig kan gøre for at få gang i beskæftigelsen og holde folk længere tid på arbejdsmarkedet, er systematisk at forringe vilkårene for de dårligst stillede borgere her i landet.

Det er jo med starthjælp, og det er med konstanthjælpsloft osv. Jeg vil bare sige til ministeren, at hvis han mangler en løsning på, hvordan vi til enhver tid kan sikre, at det kan betale sig at arbejde, så findes der mange løsninger, som ikke indbefatter, at man skal gøre de fattige i det her land fattigere.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er nødt til lige at dele svaret, for det er flere spørgsmål.

Jeg vil starte med de første urimelige beskyldninger om, at vi ikke investerer. Vi investerer ikke ud fra sådan en lynlottomodel, hvor man, hvis man lige har en gevinst i lynlotto, straks bruger pengene, for selv investeringerne er planlagte.

Vi planlægger, hvor meget der skal investeres; vi planlægger anlæg – det er ikke tilfældigheder. Det, der burde trøste Enhedslisten, er, at vi investerer meget mere end nogen regering, Enhedslisten nogen sinde har støttet, har gjort:

Vi investerer 4,4 mia. kr. mere i uddannelse. Det er jo en investering. Vi investerer 5,5 mia. kr. mere i sundhed. Vi bruger 12,2 mia. kr. på forsk-

ning. Det er det største reale beløb, der nogen sinde er brugt – reale beløb. Man har altså aldrig, om jeg så må sige, brugt flere reale kroner til forskning end nu. Vi gør det bare planmæssigt; det er ikke tilfældigt.

Og det er vel forskellen på at kunne have ansvar og styre en økonomi, og så bare have sådan en laissez faire-tilgang: at får man penge, så bruger man dem bare, og har man ingen, så skærer man ned. Det er lige det modsatte af det, Enhedslisten står for, som vi arbejder ud fra, nemlig at stabilisere grundlaget, at gøre det bedre for dem, der har det svært, at sikre, folk kommer i arbejde i stedet for at være i pseudobeskæftigelse, at sikre, at folk kan blive selvhjulpne, at de også kan føle, at de har en egen værdi i den virkelighed, vi alle lever i, og at man er frigjort fra det sociale system, fordi det ikke kommer naboen ved, hvordan man får sine sociale ydelser. Det kan også være tilskud til arbejde, man har på et arbejdssted, men hvor man betragtes, om jeg så må sige, som et selvstændigt individ. Så opgaven er ikke at passivisere eller patientgøre borgerne; det er at give dem en mulighed for også at opleve selvstændigheden.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Lige indledningsvis: Vil finansministeren være så venlig måske at bekræfte over for Folketinget, at det af aftalehæftet med de indgåede aftaler om finansloven fremgår, at der sidste år blev brugt 10,2 mia. kr. til forskning, og at det i år er 10,6 mia. kr., hvilket stort set svarer til et uændret forbrug i forhold til bruttonationalproduktet? Det er bare, så vi lige får at vide eller får slået fast, at der ikke bliver brugt flere penge til forskning ifølge de tal, finansministeren har oversendt til Folketinget. Det var så mere en konstatering.

Men når finansministeren er lidt skuffet over, at oppositionen har fokuseret meget på regeringens mangler, bl.a. hvad angår de socialt udsatte, og vi ikke har kunnet dele glæden ved, at det går godt, så vil jeg gerne starte med at sige, at jo, det er altid rart, når økonomien er god, og det er altid rart, når der kommer penge til os udefra. Men det er jo netop i en tid, hvor der er penge, og hvor der er råd, at man også burde tage vare på de socialt dårligst stillede.

Derfor må regeringen altså finde sig i, at så længe man har en bevidst politik, som ikke vil skabe større lighed, men tværtimod øger ulighe-